

Saai

Om mijn leven nu een rock and roll-leven te noemen, gaat wel ver. Er gebeurt niet veel. De meeste opwindende vindt plaats op de zaterdagmiddag, als ik de vlag hanteer tijdens een wedstrijd van Valthermond 6. Dat is wel het anderhalve uurtje met de meeste aandacht. Voor de rest is het ronduit saai te noemen.

Dik tevreden met het leven in deze saaie uithoek van ons mooie Nederland. 's Avonds op de bank, 's weekends wat eerder op de bank met een kat op schoot, de koffie op tafel en dan de belangrijkste bijzaak: mooi volgen (het voetbal) op de tv. Door de week wat rondhangen op de sportschool, tennisbaan, thuis en op het werk. Zoals ik al zei: weinig rock and roll. Je schijnt het niet te mogen vinden, maar dit leven bevalt me uitstekend.

Voor mij hoeft het echt niet opwindender te worden. Ik heb geen zonnebankkuur nodig om me op de zomer voor te bereiden. Alle modedingen en aanverwante zaken zijn aan mij en de portemonnee niet besteed. Denk niet dat ik bij onze plaatselijke lustkapper lang hoef na te denken over de coupe voor de komende maand. Ben allang blij dat er ieder kwartaal nog iets af kan. De nieuwste rage op de sportschool gaat zonder kinnesinne aan mij voorbij. Het leuteren op de hoek van de sportschoolbar vind ik nuttiger. Het boek *Begrijp de vrouw!* heb ik al lang terzijde gelegd. Het salaris dat ik krijg, is ruim voldoende. De auto uit de vorige eeuw brengt me waar ik wil (en soms op plaatsen waar ik niet heen wil, geen navigatie!) Heb niet het gevoel dat ik De Telegraaf moet lezen voor wat sensatie in mijn leven. Ook bij de dagelijkse kost heb ik al die tv-koks niet nodig, het eten bij moeders is meer dan voldoende. Dik tevreden met hoe het gaat. Kortom, ik tel mijn zegeningen!

Ook als een zegening heb ik het werken bij de post ervaren. Maar om te zeggen dat het alleen maar zegeningen zijn... Laatst was er weer een bericht dat de heren bestuurders weer 12 miljoen onder elkaar hadden verdeeld. Dat soort dingen zegen ik niet. Je kunt van dat bedrag ook heel wat huishoudens draaiende houden. Mensen met een posthart die aan de kant worden gezet. Je kunt beter de hebzucht van een paar bevredigen dan een boel mensen gewoon een redelijk bestaan geven. Aldus het VVD-programma in het kort. Maar ook mijn rode broeders laten ons vallen als we de reacties van wijlen vakbondsman en hedendaags zakkenvuller Wim Kok en dhr. Wallage bekijken. Wim Kan zei het al: het is een eigenschap van rood dat het los laat als het oud wordt.